

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/693/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

346/2014. (XII. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. október 27-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2014. december 18-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A panaszos beadványának visszavonására tekintettel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos jogi képviselő által ellenjegyzett panaszát, a vele szemben 2014. október 16. napján a * *Rendőrkapitányság* * *Rendőrség* alkalmazottai által foganatosított intézkedés ellen, 2014. október 27-én terjesztett elő.

A panaszos elmondása szerint a Gy. Kft. alkalmazottja takarítói munkakörben, amely a K. Kft. telephelyén is végzi a takarítást, azaz közvetlenül a panaszos takarít ott. Néha Sz. is, a cég tulajdonosa is besegít a takarításba. A takarítást minden héten csütörtökön végzik.

A panaszos előadta, hogy a K. Kft. ezen telephelyére 2014. október 2-án 18 óra 15 perc és október 3-án 7 óra közötti időben ablakbetörés módszerével behatoltak és onnan eltulajdonítottak 1 darab bézs színű pénzkazettát, amiben 1 350 000 forint volt. Amikor a betörést észlelték, helyszínre hívták a panaszost és a cég tulajdonosait. A helyszínen megállapítást nyert, hogy a takarítás után a riasztót beüzemelték, amit a tulajdonos meg is

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

erősített. A rendőrök a helyszínen megnézték, hogy van-e sérülés rajtuk, mert az elkövető feltehetőleg az ablak betörésekor megsérült, mivel vérnyom volt látható azon. A helyszínelő rendőr meggyőződött arról, hogy nincs sérülésük, azonban a panaszos tisztában volt azzal, hogy tanúként majd ki fogják hallgatni.

Az ügyben eljáró rendőrök 2014. október 16-án délután, amikor a panaszos a cég tulajdonosával már a munkát elkezdte (egy másik helyen), Sz.-től telefonon érdeklődtek a panaszos hollétét illetően. Sz. elmondta a rendőröknek, hogy épp dolgoznak, és hol tartózkodnak, amin a rendőrök elcsodálkozta, hogy ők már dolgoznak. Majd közölték, hogy a panaszos ne menjen sehova, mert mindjárt érte mennek. Sz. (a délelőtti tapasztalat alapján) megkérte a panaszost, hogy menjen ki az utcára, ott várja meg a rendőröket, hogy a megbízó ne hagyja megijedjen és esetleg a több éves megbízást ezért visszamondja.

A rendőrök a helyszínre érkezve, megkérték a panaszost, hogy szálljon be a rendőrautóba, mert beviszik a Rendőrőrsre kihallgatásra. Azt azonban, hogy előállítás alatt áll-e, nem közölték a panaszossal, de mondták, hogy nem telefonálhat. A rendőrségen pedig el kezdték kérdegetni, úgy bántak vele, mintha ő lenne az elkövető, és őt lehetne alaposan gyanúsítani a cselekmény elkövetésével. A kihallgatás kezdetén arra szólították fel a panaszost, hogy vallja be, hogy ő követte el a bűncselekményt, mert ez enyhítő körülménynek minősül, majd azzal folytatták, hogy nekik bizonyítékaik vannak, mert az ablakon ott a vérnyom és abból meg tudják állapítani, hogy ő az elkövető. Majd közölték, hogy az egyszerűbb, ha a panaszos bevallja a bűncselekmény elkövetését, mert a DNS vizsgálat nagyon drága, és a végén 800 000 forintot neki kell majd kifizetnie. Ezt követően ránéztek a panaszos cipőjére és kijelentették, hogy ennek a cipőnek a talpnyomát vették fel a helyszínen, így nem kérdés ki az elkövető.

A panaszos elmondása szerint a kihallgatás közben az egyik rendőr felállt, becsukta az ablakot és elhúzta a sötétítő függönyt, amit külső időjárási viszony nem indokolt. Közben próbálták meggyőzni a panaszost vérnyomra és a talpnyomra való tekintettel, hogy ismerje be, hogy ő az elkövető. A panaszos állítása szerint a függöny elhúzása pszichésen hatott rá, megijedt, hogy most esetleg megverik, azonban fizikailag nem bántották, hanem „lelki nyomás nehezedett rá” a kihallgatás során, amely végén levetették a panaszossal a nadrágját és alsónadrágban kellett állnia az irodában.

Még a kihallgatás elején közölték a panaszossal, hogy a lakására is fognak menni házkutatás elvégzése érdekében, így a kihallgatás alatt egyfolytában azon izgult, hogy a kislánya ne legyen otthon, mert alapvetően fél az idegenektől, főleg az egyenruhás rendőröktől. Szerencsére azonban a házkutatás alatt még az óvodában volt.

A házkutatáskor, amelynek során a panaszos szülei is jelen voltak, a rendőrök kérték a panaszost, hogy adja át a pénzt és a pénzkazettát, de mivel nem a panaszos az elkövető, nem tudta azokat átadni.

A panaszos megítélése szerint az intézkedés alapjogait sértették, mert nem közölték vele, hogy milyen minőségben viszik el, és korlátozták személyi szabadságát, valamint arról sem tájékoztatták, hogy előállítják, amelyről igazolást sem kapott. A rendőrök ráadásul nem igazolták magukat, nem tájékoztatták semmiről a panaszost, csak kérték, hogy szálljon be az autóba, így még az is megfordult a fejében, hogy nem rendőrökkel van dolga.

A panaszos a kihallgatás során végig úgy érezte, hogy őt gyanúsítják a bűncselekmény elkövetésével, vagy legalábbis köze lehet hozzá. Azt gondolta, hogy mivel a munkavégzését

követően történt a lopás, tanúként fogják meghallgatni, de ez nem így történt, egyértelműen ráutaló magatartásukkal a rendőrök őt vádolták a bűncselekmény elkövetésével, úgy hogy alapos gyanú még csak fel sem merült vele szemben. Így a kihallgatása, amely tanúkihallgatásként indult, átfordult gyanúsított ki hallgatásba, továbbá minden áron rá akarták venni, hogy vallja be az elkövetés tényét, mert az enyhítő körülmény és a bűnügyi költséget sem növelik vér és DNS vizsgálattal.

Hivatalosan tanúként hallgatták meg, mondván „most akarják megalapozni a gyanút”.

A panaszos a fentiekre tekintettel kérte a Testülettől a panasza kivizsgálását és annak megállapítását, hogy a rendőrség az eljárás során alapjogait sértette.

a) A panaszos beadványához csatolta a jogi képviselőjének adott meghatalmazást.

b) A panaszos mellékelte a 2014. október 13-án kelt házkutatás elrendeléséről szóló határozatot.

A határozat szerint a panaszos ellen a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012.év C. törvény (a továbbiakban: Btk) 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontjába ütköző – figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára – nagyobb értékű dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntetnének gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügyben házkutatást rendeltek el az alábbi tényállás alapján.

K. feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2014. október 2-án 18 óra 15 perc és 2014. október 3-án 7 óra közötti időben a K. Kft. telephelyén ablaktörés módszerével behatolt és onnan eltulajdonította 1 darab bézs színű pénzkazettát a benne 1 340 500 forint készpénzzel. A lopással okozott kár 1 340 500 forint, rongálási kár 10 000 forint.

A feljelentés adatai alapján a rendőrség a Btk. fent idézett rendelkezése alapján eljárást folytat, amelynek során a beszerzett adatok alapján felmerült a gyanú arra vonatkozóan, hogy a panaszos birtokában a bűncselekmény elkövetéséből származó dolgok vannak, amely alapján lakhelyén házkutatás foganatosítása indokolt, így a házkutatás elrendelése felől határoztak.

A panaszos aláírásával ellátott határozattal szemben panasszal nem élt.

c) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta a házkutatásról készült jegyzőkönyvet, amelynek tanúsága szerint az eljárási cselekmény eredményre nem vezetett és a kényszerintézkedés módja ellen a panaszos panasszal nem élt.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatójabírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek – a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség), – a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés), – a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás) esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fent idézett rendelkezések értelmében a rendőrség által megindított büntetőeljárást a Testület nem minősítheti, a rendőrség nyomozati cselekményei felett semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Ez alapján a Testület házkutatás, illetve tanúkihallgatással kapcsolatos kifogásokat nem vonhatja vizsgálat alá. A Testület továbbá nem értékelheti a kihallgatás során alkalmazott nyomozástaktikai módszert. Így a Testület a rendőrök szolgálati fellépését, valamint az előállítás jogszerűségét és ezzel kapcsolatos tájékoztatást és igazolás kiadását vizsgálhatja, amelyről a Testület 2014. november 6-án kelt levelében a fent idézett hatásköri rendelkezés mellett tájékoztatta a panaszos jogi képviselőjét. Emellett felhívta arra a jogi képviselőt, tekintettel arra, hogy a fentieknek megfelelően a Testület hatásköre beadványa csak egy részére terjed ki, hogy ha kéri, hogy a Testület érdemi vizsgálatot folytasson le az ügyben, és abban érdemi állásfoglalást hozzon, a tájékoztató levél kézhezvételétől számított nyolc napon belül küldje meg erről szóló nyilatkozatát. A Testület felhívta a jogi képviselő figyelmét, hogy amennyiben a megadott határidőn belül nem juttatja el a Testülethez ezen nyilatkozatát, úgy a Testület érdemi vizsgálat lefolytatása nélkül eljárást meg fogja szüntetni.

A visszaérkezett térítvevény tanúsága szerint a jogi képviselő a 2014. november 19-én vette kézhez a Testület tájékoztató levelét, azonban nem juttatott el a Testületnek olyan nyilatkozatot, amelyben kérte volna ügyének érdemi vizsgálatát.

A Testület munkatársa 2014. december 11-én telefonon is nyilatkozta a jogi képviselőt a fentiek tekintetében, aki úgy nyilatkozott, hogy panaszos a panaszt visszavonta, nem kéri a Testület vizsgálatát.

A Testület eljárása az Rtv. említett rendelkezése alapján a panaszos egyoldalú akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás során szabadon módosítható, illetve a panaszos rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed.

A Testület a fenti indokok alapján – mivel a panaszos akarata az eljárás folytatására nem terjedt ki – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszeljárást megszüntette.

IV.

A Testület a fenti indokok alapján – mivel a panaszos akarata az eljárás folytatására nem terjedt ki – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. december 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag